

השכבות, הבנתי שזה לא בדיוק התמסרות. ומשהו כאן לא היה מאוזן.

הבנתי שעל אף שילדתי המיוחדת שבאמת זקוקה לחמלה וטיפול מיוחד, יש עוד שזקוקים לי: בעל, משפחה, אני עצמי. אם פעם הייתי מתייסרת על כל רגע שבו היא לא מאתגרת מוחית ומוטורית, היום אני מסוגלת לשתות קפה בנחת גם אם היא לא מאתגרת באותה שעה. ואפשר לנשום לרווחה."

האם הרגשת חרטה במהלך השינוי?

"היה שלב שבו כמעט התייאשתי מהטיפול. המחיר הנפשי היה גבוה מאד ולא היה לי כוח. בנוסף, לא התכוונתי לתהליך ארוך כל כך. מבחינה כלכלית, לא פעם חשבתי לוותר. אבל עם הזמן למדתי ללכת לטיפול בלי סטופר ולהבין שזה הדבר הנכון לטובת כולם."

קרה לך שרצית להחזיר את המצב לאחור?

"מפתיע אבל כן! זה קרה לי במפגש עם אימהות המגדלות ילדים מיוחדים. אימהות מסורות מאד, כאלו שכל מעייניהן בילד. זה הצליח לבלבל אותי, האם השינוי טוב לנו בכלל? אבל אני משתדלת לזכור ולחיות כמה שיותר מאוזן ונכון לכולם, ברצות השם."

מעבדות לחירות | חיה ברנדווין- בעלת העסק "אפשר" - ליווי והדרכה ברכישת דירות להשקעה

ספרי על המצב ש"לפני".

"אני אשת אברך ואמא לתשעה ילדים כן ירבו. במשך תשע עשרה שנים עבדתי כרכזת חברתית בבית הספר ובסמינר מוכר בירושלים. עבודה קשה עם הרבה שליחות וסיפוק. צוות נפלא ותנאים מעולים. הכל היה טוב. אבל, היה לי קושי אחד מאד גדול, חויתי שחיקה איומה.

כשספרתי את המחנה מספר שבועים, הרגשתי שכלו כוחותיי. רק מי שעובדת בפעילות חברתית יודעת מה משמעות המתח והלחץ שנלווים לעבודה זו. כל מחנה דרש אנרגיות עצומות ממני ומהבית. ובשלוש השנים האחרונות הרגשתי שכלו כל הקיצין. זה מעבר ליכולתי.

יש לציין בהערכה רבה את מנהלת הסמינר, שניסתה ככל יכולתה להקל מעלי, לגוון את התפקיד, לעודד. אבל השחיקה הייתה יותר חזקה מכולם. בשלוש השנים האלו, העבודה דרשה אנרגיה בלתי הגיונית. הבית שילם מחיר, בעלי שילם מחיר, ואני בעיקר. עברתי חודשים ארוכים של סבל נפשי גדול."

מה קרה שגרם לך לקום ולעשות משהו?

"הרגע שבו הרגשתי שמשהו קורה היה דווקא, כמה צפוי, רגע קטן ולא מספיק משמעותי. אבל בשבילי הוא היה מאד חזק.

זה קרה בכנס תשובה של הסמינר, הסמינר נהג להפיק כנסים גדולים לקראת יום הכיפורים. ובמהלך

הכנס המזגן באולם שבק חיים.

מה קורה כשקהל של מאות אנשים יושב באולם לא ממוזג לא צריך לתאר: לחץ, רוגז, טענות. בחלוף שעה העניינים הסתדרו ברוך ד'. אבל אני נשברתי. הרגשתי באותו רגע שיזהו. עד כאן! ניגשתי לפינה צדדית, ושם שפכתי את ליבי בתפילה, כמוה אני זוכרת כמעט.

בכיתי את נשמת. התחננתי, הפצרתי, הרגשתי שאיני מסוגלת יותר. בקשתי ישועה. ביקשתי לצאת מהמצב הזה. התפילה הזו הייתה מהחזקות בחיי. ואני מתרגשת עד היום להיזכר בה. הרגשתי בעומק שדי שומע אותי, ואומר לי: 'חיה, יהיה בסדר. אני איתך. את יוצאת מהסבל הזה'.

הימים היו גדולים, ערב יום הכיפורים, הסיטואציה הייתה לכאורה קטנה, אבל מאד עמוקה. מבחינתי, זה רגע פנימי מכונן."

ספרי על המהפך שעשית.

"בחדש חשון באותה שנה יצאתי לחופשת לידה של הילד השמיני נ"י. את החופשה ניצלתי לתכנון והקמת העסק שלי.

עשר שנים קודם לכן, התחלנו להתעסק באופן פרטי ברכישת דירות להשקעה בישראל. אחרי שהפסדנו כסף של ארבע שנות עבודה בתוכנית כלכלית כושלת בשוק ההון באירופה. ההתחלה היתה קשה, אבל ברוך ד' ההצלחה האירה לנו פנים. במהלך השנים מסרתי הרצאות בבית המורה, בנושא רכישת דירות להשקעה, אנשים שמעו עלינו. והתחלתי לקבל שיחות של אנשים שבקשו להחכים מהניסיון שלנו.

לכן, כשחיפשתי עבודה חדשה, הבנתי שיש לי ביד פוטנציאל טוב. אחרי שעזרתי להרבה אנשים בהתנדבות, הבנתי שאני יכולה להתפרנס מהיכולת הזו.

כך נבנה העסק שלי, 'אפשר', גדלן זה אפשרי בשבילך. יעוץ וליווי אנשים ברכישת דירות להשקעה."

היו לך חששות? התלבטויות?

"החששות היו גדולים, מי אמר שמישהו מוכן לשלם על העזרה הזו? איך נבנה את המערכת? ממה נתפרנס? בעלי אברך כל היום, ברוך ד'. הצרכים הכלכליים של בית גדול, מוכרים לכולם.

החששות היו עצומים. היו הרבה התנגדויות במשפחה. 'איך עוזבים כזה מקום עבודה טוב?' אבל הקול הפנימי היה חזק יותר. והוא ענה לרגעים הקשים."

מה עזר לך ברגעי ההתחלה הקשים?

"בסיעתא דשמיא עצומה, הלקוחה הראשונה, חברה נפלאה מהצוות, הגיעה עוד במהלך חופשת הלידה. היא התקשרה לאחל 'מזל טוב' והפכה להיות הלקוחה הראשונה שלי. אני מכירה לה טובה עצומה. היא נתנה לי את הביטחון שיש צורך בשוק. שאנשים מחפשים מישהו אמין שילווה אותם במהלך חיפוש